

Trnavská univerzita v Trnave	
Právnická fakulta	
Došlo: 19. 05. 2017	Registr. zn.:
Ev. č.: 12-3735/2017	
Prílohy:	Vybavuje:

prof. JUDr. Jozef Čentéš, PhD.

Univerzita Komenského v Bratislave

Právnická fakulta

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky

Oponentský posudok

na habilitačnú prácu JUDr. et. PhDr. Libora Klimeka, PhD.

Mutual Recognition of Judicial Decisions in European Criminal Law.

1. Téma habilitačnej práce a jej originalita

Téma habilitačnej práce je aktuálna v podmienkach európskeho trestného práva. Vzájomné uznávanie justičných rozhodnutí v trestných veciach v európskom trestnom práve je diskutovanou otázkou na úrovni Európy, ako aj členských štátov Rady Európy a Európskej únie. Zmluva o fungovaní Európskej únie považuje tento mechanizmus za pilier justičnej spolupráce v trestných veciach.

Habilitačná práca je originálna a v podmienkach Slovenskej republiky doposiaľ nebola komplexne spracovaná. Spracovanie takéhoto diela si vyžiadalo kreativitu, precizitu a schopnosť riešiť zvolenú problematiku v súvislostiach.

2. Štruktúra

Autor spracoval habilitačnú prácu v rozsahu takmer 800 strán, ktoré pokrylo relevantné otázky zvolenej témy, a to od vlastného vymedzenia pojmu vzájomné uznávanie až po ostatný vývoj a jej hodnotenie.

Habilitačná práca je rozdelená do štyroch častí, ktoré sú rozdelené na jednotlivé kapitoly.

Časť I je pomenovaná „Úvod do vzájomného uznávania v trestných veciach“ a je zameraná na vymedzenie vzájomného uznávania v trestných veciach, genézu vzájomného uznávania v trestných veciach, metodológiu diela a princípy opatrení vzájomného uznávania.

Časť II je pomenovaná „Opatrenia vzájomného uznávania“ a analyzuje napríklad európsky zatýkací rozkaz, vzájomné uznávanie peňažných sankcií, vzájomné uznávanie príkazov na konfiškáciu, európsky vyšetrovací príkaz a európsky ochranný príkaz. Táto časť je najrozsiahlejšia ako aj najprepracovanejšia v rámci celej habilitačnej práce.

Časť III je pomenovaná „Osobitné otázky“ a zameriava sa konkrétne na aspekty vzájomného uznávania, jednotky uľahčujúce a koordinujúce vzájomné uznávanie a posilnenie procesných práv v trestnom konaní ako dôsledok vzájomného uznávania.

Časť IV je pomenovaná „Záverečné hodnotenie“ a je zameraná na implementáciu legislatívnych nástrojov vzájomného uznávania a hodnotenie opatrení vzájomného uznávania. Ide o syntézu poznatkov, ktoré sú obsiahnuté v predchádzajúcich kapitolách.

Habilitačná práca má logickú štruktúru, ktorá obsahuje podstatné otázky týkajúce sa vzájomného uznávania v trestných veciach. Pozitívne hodnotím úvahy vyjadrené na konci každej kapitoly. Pozitívne hodnotím, text habilitačnej práce je vhodne doplnený zoznamom skratiek, zoznamom právnych predpisov, zoznamom judikatúry a pod.

3. Hypotéza

Autor vytýčil dielu hypotézu (...) *overiť [...] skutočnosť, že aj napriek tomu, že vzájomné uznávanie je neustále označované za oporný kameň justičnej spolupráce v trestných veciach v Európskej únii, nie je dokonalé.*

Autor sa kriticky vníma vzájomne uznávanie ako „osvetu“, čím prezetuje aj odlišné názory na spracovanú problematiku. Nie s každým názorom autora súhlasím, no oceňujem, že svoje názory podporuje právnymi argumentmi.

4. Pridaná hodnota a výhrady k habilitačnej práci

Habilitačná práca je komplexná a aktuálna. Pri čítaní textu je cítiť záujem autora o túto problematiku. Avšak, aj napriek tomu je cítiť aj jeho kritiku. Autor nevnučuje pochopenie témy len z jeho pohľadu, pretože odkazuje aj na odlišné názory. Prezentuje názory akademikov, praktikov, orgánov Európskej únie, vrátane Súdneho dvora Európskej únie, generálnych advokátov, a pod.

Práca je prepojením teoretických a praktických otázok. Autor prepája relevantnú právnu úpravu a relevantnú judikatúru na európskej úrovni. Na druhej strane, text je niekedy popisný (napríklad v prípade opatrení vzájomného uznávania). Na druhej strane možno uviesť, že bez analýzy spojenej s prepisom relevantných ustanovení právnych predpisov a výrokov judikatúry Súdneho dvora Európskej únie a súdov jednotlivých členských štátov by bol nekompletný.

K habilitačnej práci neuplatňujem zásadné pripomienky.

5. Vedecké metódy

Autor vhodne použil všetky relevantné vedecké metódy používané pri písaní monografií, hlavne analýzu, syntézu a komparáciu.

6. Jazyk

Habilitačná práca predstavuje takmer 800 strán napísaných v britskej angličtine. Autor používa precíznu právnu terminológiu a syntax. Popri tom všetkom text je písaný veľmi zrozumiteľne a je ľahko čitateľný. Namiesto komplikovaných súvetí autor používa veľmi zrozumiteľnú stavbu viet.

Vyzdvihujem autorovu precíznosť, pokiaľ ide o lingvistiku. Pri jeho čítaní je zrejmé, že sa nejedná o preklad zo slovenského jazyka, ale ide o text písaný osobou, ktorá je právnikom a zároveň lingvistom. V našich podmienkach takýchto ľudí je veľmi malo.

7. Výsledky

Habilitačná práca je zakončená dvoma osobitnými kapitolami so záverečnými hodnoteniami. Všetky poznatky sú založené na predchádzajúcich kapitolách. Priebežné úvahy v rovine *de lege ferenda* sú vlastné a logické. Autor ich podkladá detailnými argumentmi.

Záver: Predložená habilitačná práca je aktuálna, originálna a komplexná, vrátane vhodnej štruktúry. Dielo je prepojením teoretických a praktických otázok. Okrem toho, autor má veľmi precízny písomný prejav. Autor predložil ako habilitačnú prácu monografiu, ktorá prevyšuje kritériá vyžadované pre tento druh nie len z hľadiska rozsahu, ale najmä v otázke jej obsahu. Z tohto dôvodu ju odporúčam na obhajobu. V prípade úspešnej obhajoby odporúčam JUDr. et. PhDr. Liborovi Klimekovi, PhD. udeliť vedecko-pedagogický titul docent v odbore 3.4.7. trestné právo.

V rámci obhajoby habilitačnej práce navrhujem, aby habilitant prezentoval jeho výhrady voči názorom Európskej únie v oblasti vzájomného uznávania v trestných veciach.

V Bratislave 14. mája 2017

prof. JUDr. Jozef Čentíš, PhD.

Trnavská univerzita v Trnave	
Právnická fakulta	
Došlo: - 1. 06. 2017	Registr. zn.:
Bv. č.: K-4135/2017 k	
Prilohy:	Vybavuje:

Oponentský posudek na habilitační práci Libora Klimeka „Mutual Recognition of Judicial Decisions in European Criminal Law“

Právnickou fakultou Trnavské univerzity mi byla předložena za účelem vypracování oponentského posudku habilitační práce JUDr. et PhDr. Libora Klimeka, PhD. pod názvem: „Mutual Recognition of Judicial Decisions in European Criminal Law,“ publikovaná nakladatelstvím Springer International Publishing Switzerland v roce 2017 (ISBN 978-3-319-44375-1), vydání vázané, tištěné v anglickém jazyce, v rozsahu 742 stran textu.

1. Volba a aktuálnost tématu habilitační práce

Téma považuji za vhodné a významné. Je mi známo, že habilitant se procesu tzv. europeizace trestního práva odborně i vědecky věnuje řadu let. Zním většinu z jeho prací, a proto na základě vlastní zkušeností vím, že jejich odborná a vědecká úroveň má vzestupnou tendenci. Posuzovaná habilitační práce patří mezi nejvíce propracované a nejvýznamnější z nich. Ve slovenském vědeckém prostředí, které se europeizaci trestního práva věnuje převážně v rámci širších témat, je mimořádně přínosná. Díky použitému renomovanému nakladatelství a jazyku má vysoké šance na mezinárodní uplatnění.

2. Použité vědecké metody

Práce má vědecký a částečně odborně praktický charakter a jak je již shora uvedeno, je primárně směřována do trestněprávní oblasti. Práce není zaměřena jen na Evropská společenství, resp. Evropskou unii, ale zcela pochopitelně pokrývá i historicky souběžnou aktivitu Rady Evropy.

Uchazeč použil především metodu historickou (legimita, etapy vývoje), popisnou, analytickou a syntetickou.

Autor vytvořil správné hypotézy, které se mu v práci naplnit podařilo. To je zřejmé z dílčího hodnocení, obsaženého v každé zásadní části práce, když autor poněkud netradičně (s ohledem na velký rozsah práce a množství současně řešených teoretických i praktických problémů, však nikoli nesprávně) upřednostnil parciální hodnocení (Evaluation, Concluding Observations) oproti

shrnujícímu konečnému Výhodou tohoto přístupu jsou přesnější odpovědi na dílčí otázky oproti obecným závěrům, které by tak jako tak nemohly postihnout všechna témata, byť formálně spadající pod „střechu“ vzájemného uznávání.

3. Vlastní obsah práce

Úvod práce tvoří výklad procesu vzájemného uznávání obecně a v trestních věcech zvlášť. Práce obsahuje potřebný rozbor sekundárního práva Evropské unie, zejména povahy rámcových rozhodnutí a od roku 2009 směrnic a to z pohledu tvorby legislativy i následného implementačního procesu v členských státech. Stranou pozornosti nezůstaly ani základní právní nástroje, jakými byly zakládací smlouvy a v rámci bývalého třetího pilíře Evropské unie mezinárodní smlouvy a jimi fakticky vytvořený prostor svobody, bezpečnosti a spravedlnosti, vyúsťující v případě trestního práva ve fikci jediného justičního území. Uchazeč správně ukazuje jak na úspěchy integračního úsilí, tak na slabiny dané povahou některé trestné činnosti (viz např. bod 2. 5. 12).

Práce je přehledně a logicky členěna na čtyři části (tyto pak na 17 kapitol). Ačkoli práce je komplexním a strukturálně tak vyváženým dílem, přece považuji za její těžiště část procesní, označenou jako II – „Mutual Recognition Measures“ a část III, hmotněprávní pod označením Special Issues. Nejenv tomto směru je monografie ojedinělá, protože většina dosud publikovaných prací se zpravidla přidrží především procesních aspektů uznávání, což je díky dřívějšímu pilířovému začlenění trestního práva do III. mezivládního pilíře Evropské unie běžné pojetí. Hmotné právo je totiž z pohledu vnitřní státní suverenity mnohem citlivější oblastí, než procesní právo, které vyvěrá z tradiční mezinárodní justiční spolupráce (viz např. práce Pradelovy, Corstensovy¹ nebo Polákovy² či oponentovy³) a jeho uznávání se oproti trestnímu řízení prosazuje mnohem obtížněji.

Autor citlivě vstupuje i na pole institucionální. Práce v těchto částech není jen popisná, resp. nepředstavuje jen konkrétní zásady a formálně pozitivní projekty (právní úprava a její formální implementační výsledek), ale analyticko-historickým přístupem a kriticky reflektuje aktuální stav zřízených unijních institucí a citlivě vnímá jejich statistickou, procesní a reálnou úspěšnost dokumentovanou zejména analýzami Evropské komise (EZR, EUROJUST, EUROPOL atd.).

---

¹ Pradel, J., Corstens, G.J.M., *Droit pénal européen*, Paris, Dalloz, 2002

² Polák., P., *Rámcová rozhodnutí a zásada vzájemného uznávání v trestních věcech*, Praha, Lexis Nexis s.r.o., 2007

³ Fenyk, J., Svák, J., *Europeizace trestního práva*, Bratislava, Eurokódex, 2008.

Na tomto místě učiním jednu kritickou poznámku. Nesporným překročením harmonizačního rámce a snad i požadavku vzájemného uznávání (tedy nový vývoj směřující spíše k asimilaci nebo snad i k federalizaci) se zdá být projekt Evropského veřejného žalobce (str. 640). Jestliže současná úprava jeho vzniku náleží Lisabonské smlouvě, myšlenka výrazně souvisí se staršími pokusy o harmonizaci, zejména s opusem Corpus Juris. Habilitant tématům věnuje jen okrajovou pozornost, což je z mého pohledu škoda. S potěšením si vyslechnu názory autora k těmto tématům při obhajobě práce.

Dovolím si učinit ještě jednu kritickou poznámku a to k bodu II. 8, kde se zpracovatel zabývá procesem vzájemného uznávání v oblasti peněžitých sankcí. Autor sice zcela správně poukazuje na to, že oblast trestání je ve sféře europeizace zcela marginálním problémem, ale myslím, že demonstrace na peněžitých sankcích není právě nejvhodnějším příkladem, protože zcela zřetelný je tento stav spíše u jiných druhů sankcí – zejména trestu odnětí svobody.⁴ Tato partie by určitě zasluhovala více pozornosti, protože jde o oblast, které s pohledu harmonizací i vzájemné uznávání výrazně zaostává za ostatními a příčiny jsou vskutku zajímavé.

„Tabulková“ část předpisů a rozhodnutí, provázející úvodní i následné kapitoly je naopak svým způsobem novátorským systematickým vkladem, jenž umožňuje čtenáři snadné vyhledávání právního základu analyzovaných opatření, institucí nebo institutů evropského práva a metodologický přístup zvolený autorem práce, (bod 3. části I.) takové užití předpisů předpokládá.

Autor uchopil trestní aspekty práva EU a důležité momenty jejich implementace v členských státech téměř komplexně a z převážně optimistického hlediska. Tam, kde je to třeba, vysvětluje záměry evropské legislativy (např. str. 600 věnovaná ochraně obětí) a současně reflektuje zajímavá stanoviska členských států v rámci implementace nebo přímé aplikace práva EU, což umožňuje čtenáři vnímat i druhý – kritický pohled na evropskou trestněprávní oblast (viz zejména svérázný a někdy až odmítavý členských států prolínající se textem celé kapitoly 17).

4. Prameny a formální náležitosti práce

Použité prameny jsou přesně citovány a kromě odkazů pod čarou určitě kvůli větší přehlednosti (publikace) umístěny i na konci každé kapitoly. Oceňuji, že přestože autor čerpá převážně ze známých a uznávaných zahraničních pramenů,

---

⁴ Viz např. Fenyk, J., Europeizace (ES/EU) v oblasti peněžitých trestních sankcí, Státní zastupitelství č. 2/2017, str. 19-29, nebo Peers, S., EU Justice and Home Affairs Law, vol. II, Criminal law, Policing and Civil Law, 4th ed. Oxford University Press, 2016.

neopomněl ani domácí (myslím tím i příbuznou – českou) scénu a nezapomněl zpracovat autorský, věcný i kazuistický registr.

Vzal jsem v úvahu Protokol o kontrole originality, který jsem s rozhodnutím o jmenování oponentem obdržel. Nejsem podrobně obeznámen s postupy, použitými při vypracování protokolu. Celkový výsledek shody s jinými texty je podle protokolu 11.12 procent. Pokud ovšem tvoří tento číselný údaj pouhý aritmetický součet shod dílčích částí textu s jinými texty (kde podle protokolu činí nejvyšší dílčí shoda pouhých 0.60 procenta), pak podle mého názoru nemá výsledný součet z hlediska hodnocení originality práce naprosto žádnou vypovídací hodnotu. Proto jsem při čtení textu práce byl i v tomto ohledu raději obezřetný a sám jsem nezjistil porušení zásad originality práce.

Gramatická stránka anglického textu (nehodnotím samozřejmě právní texty reprodukované v originálním anglickém znění), je podle mého názoru zvládnuta dobře a podle mne prošla potřebnou jazykovou korekturu – právnícká terminologie - rodilým mluvčím, protože text je srozumitelný a terminologie správně zvolená. Text je vstřícný, přístupný a většinou snadno srozumitelný, čemuž pomáhá přehledné členění práce, ale například i střízlivě zvolená kurzíva,

5. Závěr posudku

Habilitační práce splňuje požadavky na kvalifikační práce tohoto druhu, a proto ji k obhajobě doporučuji. Při obhajobě necht' habilitant reaguje na mé kritické poznámky, uvedené v textu posudku.

V Brně dne 24. 5. 2017

.....
Prof. JUDr. Jaroslav Fenyk, PhD., DSc.

UNIVERSITAS TYRNAVENSIS

FACULTAS IURIDICA

KATEDRA TRESTNÉHO PRÁVA A KRIMINOLÓGIE

Oponentský posudok habilitačnej práce

Autor: JUDr. et PhDr. Libor Klimek, PhD.

Téma habilitačnej práce: „Mutual Recognition of Judicial Decisions in European Criminal Law“ („Vzájomné uznávanie súdnych rozhodnutí v Európskom trestnom práve“)

Oponent habilitačnej práce: doc. JUDr. Ing. Adrián Jalč, PhD.

Autor habilitačnej práce JUDr. PhDr. Libor Klimek, PhD. si vybral tému „Mutual Recognition of Judicial Decisions in European Criminal Law“ (Vzájomné uznávanie súdnych rozhodnutí v Európskom trestnom práve) na základe vlastnej žiadosti.

Ide o tému, ktorá je odbornou verejnosťou rozoberaná, ale ktorá ešte má svoj priestor na metodologicky, kauzisticky a legislatívny rozvoj. Autor práce tak si vybral tému, ktorá určite vzhľadom na jej dynamickosť a prierezovosť nemožno charakterizovať ako „ľahko uchopiteľnú“. Preto aj na úvod možno napísať, že rozsah monografie (723 s.) bude asi na dlhšie obdobie ťažko prekonaný a ide o „encyklopedický“ rozmer práce, kde sa autor snažil materiál postihnúť čo najdetailnejšie.

Práca sa skladá zo štyroch častí, ktoré majú spolu 17. kapitol. Každá kapitola obsahuje na svojom konci časť, ktorá sa venuje odporúčaniam a ide o čiastkové závery autora k danej (rozoberanej) téme.

Prvá časť, ktorá sa skladá zo štyroch kapitol je poňatá ako úvod do problematiky, ide najmä o pohľad teoreticko – metodologický, kde problematika je rozpracovaná z pohľadu definovania vzájomného uznávania, vývoja európskej integrácie a jej vplyv na tému práce, metodológie a zásad. Najmä tretia kapitola (metodológia) nám napovedá o pomerne rozsiahlej bibliografii autora na danú tému za určené obdobie (2009-2017).

Druhá časť práce tvorí svojim rozsahom najobsiahlejšiu časť, má osem kapitol, ktoré nám približujú:

- Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 18. 7. 2002, ďalej len „Rámcové rozhodnutie“). Autor sa tu zaoberá a poukazuje na metodologické nedostatky, ktoré sprevádzali transponovanie Rámcového rozhodnutia do národných úprav členských krajín EÚ a ktoré v súčasnom období v justičnej praxi svojou nejednoznačnosťou a chýbajúcimi výkladovými pravidlami spôsobujú aplikačné problémy, ktoré je nutné riešiť precedentnými rozhodnutiami Súdneho dvora Európskych spoločenstiev. Rovnako zaujímavo sa autor zameriava na otázku samotného spôsobu prijatia Rámcového rozhodnutia, kde podľa niektorých názorov, takýto nástroj právnej pomoci mal byť prijatý medzinárodnou dohodou, prípadne zmluvou a nie rozhodnutím Rady EÚ. Aj v tomto prípade sa museli národne justičné orgány obrátiť s otázkou na Súdny dvor Európskych spoločenstiev, ktorý v prípade *Advocatenvoorde Wereld VZW v. LedenvanMinisterraad* konštatoval možnosť riešenia predmetnej problematiky aj Rámcovým rozhodnutím.
- Rozhodnutie 2008/909/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii. Týmto rozhodnutím sa tak zavádza systém odovzdávania odsúdených väzňov späť do krajiny EÚ, ktorej sú štátnymi príslušníkmi (alebo v ktorej majú obvyklý pobyt), alebo do inej krajiny EÚ, s ktorou majú úzke väzby, aby si v nej mohli odpykať svoj výkon trestu odňatia slobody. V tomto kontexte aj autor práce správne uvádza, že aj keď Rozhodnutie nadobudlo účinnosť 5. decembra 2008 a štáty EÚ by ho mali zapracovať do vnútroštátneho práva do 5. decembra 2011, tak v správe Európskej komisie z roku 2014 sa uvádza, že napriek doteraz vynaloženému úsiliu niektorých krajín EÚ zostáva vykonávanie tohto aktu naďalej neuspokojivé.
- Rámcové rozhodnutie Rady z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky a probačné rozhodnutia na účely dohľadu nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami (Úradný vestník EÚ L 337, 16.12.2008, s. 102- 122).
- V rámci vzájomného uznávania finančných sankcií autor spomína Rámcové rozhodnutie Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady

vzájomného uznávania na peňažné sankcie (Úradný vestník EÚ L 76 , 22.3.2005, s. 256–270).

- Rámcové rozhodnutie Rady z 2006/783/SVV zo 6. októbra 2006 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na príkazy na konfiškáciu (Úradný vestník EÚ L 328, 24.11.2006, s. 59- 78).
- Rámcové rozhodnutie Rady 2009/829/SVV z 23. októbra 2009 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozhodnutia o opatreniach dohľadu ako alternatíve väzby medzi členskými štátmi Európskej únie (Úradný vestník EÚ L 94, 11.11.2009, s. 20 – 40).
- Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach (Úradný vestník EÚ L 130, 1.5.2014, s. 1 – 36).
- Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2011/99/EÚ z 13. decembra 2011 o európskom ochrannom príkaze (Úradný vestník EÚ L 338, 21.12.2011, s. 2 – 18).

Tretia časť práce v úvodnej kapitole sa zaoberá vzájomným uznávaním trestných činov. Táto téma súvisí s viacerými okruhmi tém, ktoré autor rozobral s pomocou judikatúry ESLP. Matériu tak rozdelil do:

- a) výpočtu 32 vzájomne uznávaných trestných činov v EÚ;
- b) analýzy harmonizovaných trestných činov na úrovni EÚ;
- c) aktuálnych problémov a judikatúry ESLP.

Nasledujúce kapitoly rozoberajú problematiky Európskej justičnej spolupráce na úrovni EUROJUSTu, posilňovanie procesných práv ako dôsledok jej prehĺbovania (ide o rozsiahlu a zaujímavú tému v práci autora).

Posledná časť práce je venovaná záverom, ktoré autor rozdelil na legislatívne nástroje/problémy implementácie (s dôrazom na SR) a závery delegferenda jednotlivých inštitútov.

Pozitívne treba hodnotiť metódu komparácie použitej autorom pri porovnaní slovenskej právnej úpravy s právnou úpravou niektorých inštitútov vo vybraných členských štátoch Európskej únie. Autor sa takto pokúsil priniesť svoj pohľad na danú problematiku a poukázať na možné zmeny právnej úpravy. Súčasne však reagoval na zistené problémy, ktoré by mohli viesť do porušovania procesných práv účastníkov trestného konania (záver práce).

Veľmi pozitívne hodnotím prácu autora s rozsiahlou odbornou najmä zahraničnou literatúrou ako aj jeho rozbor európskej a slovenskej judikatúry v danej oblasti. Určitým nedostatkom práce sa javí pomerne zložitý spôsob výkladu jednotlivých rozhodnutí

a právnych noriem ako slovenských tak aj Európskej únie a Rady Európy. Pochopenie záverov autora je preto v niektorých prípadoch pomerne náročné (napr. problematika EZR je rozoberaná vo viacerých častiach práce).

Autor práce si zvolil aktuálnu tému, spracovanie ktorej vyžiadalo interdisciplinárny prístup, štúdium trestno-právnych noriem, noriem ústavného práva, európskej legislatívy a judikatúry ako aj medzinárodných zmlúv, ku ktorým SR pristúpila a ktorými je viazaná.

Osobne sa domnievam, pri porovnaní zvolenej témy habilitačnej práce a obsahu jej jednotlivých kapitol, že autor dosiahol splnenie stanovených cieľov najmä zásluhou správne zvolených metód jej spracovania.

Zvolené metódy spracovania habilitačnej práce sú adekvátne a autorovi umožnili dosiahnuť vytýčené ciele a dospieť k formulácii viacerých vlastných názorov, ktoré predstavujú obohatenie odbornej literatúry v danej oblasti, podnety pre činnosť justičnej praxe a prínos pre ďalší rozvoj študijného odboru trestného práva.

Percento výsledku v Protokole o kontrole originality – **11,12%**.

Záver:

V závere možno konštatovať, že habilitačná práca JUDr. PhDr. Libora Klimeka, PhD. s názvom „Mutual Recognition of Judicial Decisions in European Criminal Law (Vzájomné uznávanie súdnych rozhodnutí v Európskom trestnom práve)“ je spracovaná po formálnej a obsahovej stránke na potrebnej úrovni vyžadovanej na tento druh prác. Prácu preto **odporúčam na ďalšie konanie** a po úspešnej obhajobe navrhujem menovanému udeliť vedecko-pedagogický titul „docent“ v študijnom odbore 3.4.7. Trestné právo.

Otázka:

1. Autor na s.241 konštatuje, že EZR je jedným z najvýznamnejších (najúspešnejších) inštitútov v rámci európskej justičnej spolupráce. V pôvodnom návrhu zákona č. 154/2010 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze sa v § 23 ods. 2 písm. f) ako fakultatívny dôvod odmietnutia výkonu európskeho zatýkacieho rozkazu uvádzal dôvod ak „vyžiadaná osoba by vzhľadom na jej vek a osobné pomery pri zohľadnení závažnosti trestného činu, z ktorého je obvinená, bola vydaním do iného členského štátu zrejme neprímerane tvrdo postihnutá“. Bol by takýto dôvod odmietnutia výkonu európskeho zatýkacieho rozkazu v súlade s Rámcovým rozhodnutím?